

1849-05-02

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Mentioned people:

J.Th. Lundbye

Cathrine Elisabeth Skovgaard

Georgia Skovgaard

Tham Masmann Skovgaard

Archive:

Mappe 2 nr. 12

TRANSCRIPTION

Den 2 de Mai 1849.

Øieblikket overvælder mig! det Menneske jeg elsker høist af Alle lægger sin Skjæbne i min Haand, dog nei! ikke i min Haand, i Guds Haand er den og bliver den, men knytter den til min.

Hvilket Øieblik! den høiste Lykke paa Jorden jeg kan tænke mig, kan jeg i dette Øieblik gribe, om jeg gribe rigtigt, griber jeg Feil bliver det til Forbandelse.

Hvad har der mødt mig før i Livet? - Ogsaa jeg har faaet en Lykkelig Barndom,

i Fattigdom, men alligevel Lykkelig, thi jeg var blandt gode Mennesker som elskede mig som jeg elskede; de tunge Uveirsskyer som brød løs mod mine Forældre¹, saae jeg nok, men følte ikke, jeg var glad! om Vinteren trillede jeg mig i Sneen; om Sommeren i Græsset i Høst og i [?Hvoren] paa Marken. Jeg blev confirmeret; jeg stod der i stive Skjorder med Halsbind og Flibber, og hørte paa Talerne og den lange Overføring med en Andagt som sømmede sig, Præsten spurgte mig: troer Du paa Gud, Fader, Søn og Helligaand, forsager Du Djævelen og alt hans Væsen? Ja! vil Du holde dette det Løfte til den sidste Salige Ende? Ja! Saa giv du Gud Dit hjærte, og mig din Haand! Jeg var rystet, en ukjendt Alvor gjennemtrængte min Sjæl, for første Gang gjorde jeg Brug af min fri Villie, jeg valgte selvstændig for Livet, jeg var ikke Barn længere. Jeg forlod Hjemmet, jeg kom mellem mere eller mindre Fremmede Mennesker. (i mine Bedsteforældres Huus var jeg Fremmed i Modsætning til Hjemme) jeg mødte gode

●2●

Mennesker, maa ogsaa raa Mennesker, jeg begyndte at smage det bittre i Livet, og jeg var ene; da mødte jeg Lundbye², jeg fløi ham imøde, men han var ikke ene, kun langsomt kom jeg ham nærmere, og da han døde, var jeg endnu kun paa Veien, ihvor nær jeg end var kommet ham.

I Tiden der ligger mellem den Dag da jeg ophørte at være Barn, og til denne, har jeg prøvet endel og lidt meget, og er ikke sluppet Verden igjennem, uden "Som fugl med svedne Vinge" Gud har været mig naadig, har jeg end følt Djævelens Kløer, ham har jeg dog aldrig tilhørt, jeg seer tilbage paa mit Liv og seer megen Skrøbelighed, men intet forsætlig Ondt, al den Modgang jeg har mødt har været til mit Gavn, jeg var altid et bedre Menneske i Modgang og Medgang; bør jeg da nu modtage Lykken? ja af Guds Haand bør jeg modtage den! griber jeg den af Hans Haand saa griber jeg ikke Feil. Jeg vil saaledes nu opsætte vor Pagtens Grundlov: "Først Guds Rige og Hans Retfærdighed"

"Kjærligheden maae være fuldkommen
paa begge Sider "de To skulle blive som
Een" det er Ordet hvori Velsignelsen
ligger, kun deri ligger den."

Paa anden Grund tør jeg ikke bygge. Jeg vil nu svare paa Dine Ord,
uendelig Kjære Pige! og imødegaae din Tvivl. Kan Du efter alvorlig

●3●

Prøvelse gjentage de Ord Du sagde til mig i Mandags: at jeg var Dem
kjærest af Alle paa Jorden: at Du følte Du trængte til en Støtte, og at Ingen
kunne være det saa meget som jeg, saa mener jeg Du har [den] Kjærlighed
til mig som jeg længes efter. Jeg spørger ikke om det er den samme
Følelse De nærer for mig, som det var for Lundbye²; Ingen kan udgrunde
Kjærlighedens Væsen eller maale dens Dyb. Du skal ikke glemme
Lundbye², saa lidt som jeg vil glemme ham, Du skal ikke glemme -Nogen
Du har kjær, for mig, men mig maa Du elske anderledes, og forud for alle
Andre. Lundbye² er et Minde, levede han, var der ikke vexlet et Ord
imellem os.

"I Himlen skal ingen tage til Ægte, eller gifte sig" Gud modtager ikke
ubetænksomme Løfter, det gjør kun den Onde. Da Lundbye levede, var
han den Sjæl der stod mig nærmest af Alle; Tal til mig om ham saa meget
De vil, Tal om Alt, og det vil finde Gjenklang for mig.

Græd ved mit Bryst, og udbred Armene imod mig naar jeg vil græde; men
vi vil ikke hengræde Livet, vi vil glæde os over Guds uendelige Godhed.
Hvis vi ere gode og lydige, vil Gud lede vore Skridt og bane vore Veie, og
tilsidst tage os til sig "i Himmelbyen"! –

¹ Cathrine Elisabeth Skovgaard (1795-1854). Født Aggersborg, og gift med Tham Masmann Skovgaard (1794-1835). Forældre til maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

² P.C. Skovgaards nære ven maleren J. Th. Lundbye (1818-1848). Han var forlovet med Georgia Schouw. Lundbye drog i krig, og dør af et vådeskud den 25. april 1848.

Din 2de Mai 1849.

Publiceret overrasker mig! det Menneske jeg afstod først af
af Alle legger sin Vejledelse i min Haand, dog nei! ikke
i min Haand, i Guds Haand og den og bliv den, men
Ligthed den til min. Guds Guds! den første
Ligthed den for den jeg den første mig, den jeg i alle Guds
gids, og jeg gids rigtig, gids jeg gids bliv den til
Lorbandelse.
Lind? — Gids jeg for gids en ligthed Barnet, i
Ligthed, men alligevel ligthed, lig jeg var bliv den gode
gode Menneske som afstod mig og som jeg afstod, de
Ligthed Menneske som bliv den med min Lortelse, den
jeg var, men gids ikke, jeg var glad! om Menneske bliv
den jeg mig i Menneske, om Menneske i Guds Gids
og i Guds den Menneske jeg bliv overrasket; jeg for den
i den Vejledelse med gids bliv og Lortelse, og gids den Lortelse
og den lange Overrasket med en Lortelse som Menneske
jeg, Menneske Menneske mig: bliv den den Guds Gids, den og
Ligthed, gids den Menneske og alt den Menneske? ja!
mit den gids den det Lortelse til den første Lortelse? ja!
ja den den Guds den gids, og mig den Haand! jeg overrasket,
men gids den Lortelse Menneske mig den Vejledelse, for gids
Ligthed jeg den af min den Menneske, jeg gids den
Lortelse for Lortelse, jeg var ikke Barn Lortelse.
Lortelse Menneske, jeg den Menneske men alle min
Menneske Menneske (i min Menneske Menneske gids var
jeg Menneske i Menneske til Menneske) jeg gids den

